

عنوان مقاله:

همخوانی اکولوژیکی و هماهنگی توسعه با محیط زیست در معماری

محل انتشار:

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمند سازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شیلا خازنی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

پریسا علیمحمدی - دکترای معماری، (استادیار) عضو هیات علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

امروزه مفهوم شهرها و معماری بدون وجود فضای سبز موثر در اشکال گوناگون آن قابل مقایسه نیست. شهرها و معماری به عنوان کانون های تمرکز فعالیت و زندگی انسان ها برای اینکه بتوانند پایداری خود را تنظیم کنند چاره ای جز پذیرش ساختار و کارکردی متأثر از سیستم های طبیعی ندارند. در این میان معماری سبز و فضاهای سبز شهری به عنوان جزء ضروری و لایفک پیکره یگانه شهرها در متابولیسم آن ها نقش اساسی را دارا می باشد که کمبود آنها می توانند اختلالات جدی در حیات شهرها و معماری به وجود آورد. از اهداف مقاله ارزیابی کیفی و تدوین نقش فضای سبز در بهبود زندگی شهروندان و ایجاد آرامش خاطر در آن هاست. روش پژوهش از نوع کتابخانه ای و اسنادی است. نتایج پژوهش نشان می دهد که فضاهای سبز در معماری و شهرسازی دارای بازدهی اجتماعی و اکولوژیکی هستند که مهمترین اثر فضای سبز در معماری و شهرسازی، کارکردهای محیط زیستی، یا بازدهی اکولوژیکی آن هاست که شهرها و بناها را برای زیستن مساعد می سازد و با آثار مخرب گسترش صنعت، حمل و نقل مقابله می کند و موجب ارتقای کیفی در زندگی شهروندان می شود. اهمیت فضاهای سبز در معماری و شهرسازی تا بدان حد است که امروزه وجود این کاربری به عنوان یکی از شاخص های توسعه یافتگی جوامع به حساب می آید.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، معماری سبز، شهروندان، کیفیت زندگی شهری، بازدهی اکولوژیکی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/408092>

